

ასე დაიკარგა ქულა

თბილისი. “ბურვეესტნიკის” სტადიონი. 25 ივლისი.

“დინამო” (თბილისი) – “ტრუდი” ვორონეჟი _ 1:1 (0:1).

“ტრუდი”: ტატარენკო, ლუკინი, ივანოვი, ბასკაკოვი, რადინი, მანუილოვი, ბამინი, სმოტრიკინი, ლიბერი, კოროტკოვი (ზოტოვი), ანდრონიკოვი.

“დინამო”: კოტრიკაძე, ბ. სიჭინავა, ჩოხელი, ხოჭოლავა, ზეინკლიშვილი (თორაძე), იამანიძე, დათუნაშვილი, მელაშვილი, კალოევი, გ. სიჭინავა, მესხი.

მსაჯი ნ. ლატიშევი (მოსკოვი).

გუშინდელი მატჩი, სადაც თბილისის დინამოელებს აუცილებლად უნდა აედოთ “გეგმით გათვალისწინებული” უაღრესად საჭირო ორი ქულა, საკმაოდ მოულოდნელად დაიწყო. “დინამოს” საუკეთესო მცველი ჩოხელი წამით შეფერხდა ბურთის მიღების მომენტში, რის შედეგად სტუმრების ცენტრალური ფორვარდი ლიბერი სრულიად ღია პოზიციაში გავიდა კარის წინ და ამ სახიფათო სიტუაციის უვნებლყოფა მოხერხდა მხოლოდ ორი მცველისა და მეკარის აქტიური ჩარევით. შეიძლება ეს მომენტი მაყურებელს შეუმჩნეველიც დარჩენოდა, მაგრამ ორიოდვე წუთის შემდეგ ჩოხელმა ზუსტად იგივე შეცდომა დაუშვა, დაყოვნდა ბურთისათვის ბრძოლისას და კოტრიკაძეს პირისპირ შეატოვა კოროტკოვი. ამ უკანასკნელმა სწრაფად გამოიყენა შექმნილი მდგომარეობა და გახსნა ანგარიში _ 1:0.

გოლი ვორონეჟის “ტრუდისაგან” მე-5 წუთზე, ეს არც ისე საშიში იყო თბილისელთათვის, რომლებსაც შეცდომის გამოსწორებისათვის წინ ჰქონდათ 85 წუთი – საკმაოზე მეტი დრო. ამ ხნის განმავლობაში “დინამოს” შეეძლო სრული ძალით გაეშალა თამაში, მეთოდური, მოფიქრებული იერიშებით აენაზღაურებინა დანაკარგი, მაგრამ ეს ასე არ მოხდა. მაქსიმუმ, რაც გუნდმა შეძლო, ეს იყო ერთადერთი საპასუხო გოლი, რომელმაც მას მოუტანა მხოლოდ ერთი ქულა. მეორე ქულა კი ვორონეჟელებმა წაიღეს შინ.

ვორონეჟის “ტრუდი” არავითარ საფეხბურთო ამოცანას არ წარმოადგენს. ეს გუნდი მიეკუთვნება ისეთთა კატეგორიას, რომელთაც არა ჰყავთ მაღალი კლასის ოსტატები, რთული ტექნიკური პროგრამის შემსრულებლები. მათთან ბრძოლაში არ წააწყდები ტაქტიკურ სიახლეებსა და მოულოდნელობებს. ასეთი გუნდის მთავარი კოზირია უკიდურესი ბრძოლისუნარიანობა, კოლექტიურობა, გამძლეობა და მასირებული დაცვა. იგი პირველ ყოვლისა ზრუნავს საკუთარი კარის დაცვისათვის. ხოლო კონტრიერიშის შემთხვევაში იყენებს გარღვევებს სწრაფი ფორვარდების საშუალებით. ერთი სიტყვით, მისი ტაქტიკა ყოველგვარ ორიგინალობას მოკლებულია და “ღია კარს” წარმოადგენს მოპირდაპირისათვის.

და სწორედ ასეთი გუნდების წინააღმდეგ უჭირთ ხოლმე თბილისელებს თამაში. როგორც კი წააწყდებიან ისინი სიძნელეებს მეტოქეთა მხრივ ბურთის მიღებაში, მის დამუშავებაში, ირღვევა მთლიანობა საერთო ურთიერთმოქმედებაში. თავდამსხმელები იწყებენ ინდივიდუალურ ბრძოლას და საბოლოოდ თამაში გადადის თავისი კლასით უფრო სუსტი მოწინააღმდეგისათვის ხელსაყრელ კალაპოტში.

აი, მაგალითად, ერთი დეტალი განვლილი მატჩიდან. ამ დღეს განსაკუთრებით ძლიერად იბრძოდნენ “ტრუდის” მეკარე ტატარენკო და ცენტრალური მცველი ივანოვი მაღალი ბურთისათვის კარის წინ. აქ კალოევიც კი ვერაფერს გახდა. და მიუხედავად ამისა ჩვენი ფეხბურთელები 90 წუთის განმავლობაში მხოლოდ მაღალ ბურთებს აწოდებდნენ მეკარეს მოედანზე შექმნილ შეჯგუფებაში ნაცვლად იმისა, რომ მინდვრის მთელ სიგანეზე გაეშალათ ვორონეჟელთა მცველები, მოესპოთ მათთვის ერთმანეთთან ახლო კონტაქტის საშუალება და შეექმნათ სიცარიელები გასასვლელად.

ძლიერად ითამაშა სტუმრების მარჯვენა მცველმა ლუკინმა მესხის წინააღმდეგ, რომელსაც სისტემატურად და დროულად ეხმარებოდა მარჯვენა ნახევარმცველი რადინი. მიუხედავად ამისა, მესხი ჯიუტად ცდილობდა მათთვის გვერდი აეარა ერთი და იგივე გზით, მხოლოდ ტექნიკური ხასიათის ტრიუკებით და არა ტაქტიკური მრავალფეროვნებით. ამას დასჭირდა დიდი დრო, დაიხარჯა ენერჯია, შედეგი კი გუნდმა ერთობ ცოტა მიიღო.

არ გაამართლა ჩოხელის გადაყვანამაც შემტევ ნახევარმცველად. “ტრუდის” საჯარიმო მოედანთან შექმნილ არეულობას იგი ემატებოდა ზედმეტ ერთეულად და არა რაიმე ეფექტის მომცემ უკანა ხაზის მოთამაშედ.

განვლილი მატჩის ფრე მით უფრო დასანანია, რომ ტერიტორიული უპირატესობა თითქმის მთლიანად დინამოელებსა ჰქონდათ. დროდადრო იქნებოდა მომენტები, როცა გოლი გარდაუვალი

იყო, მაგრამ ვორონეჟელები გაძლიერებული ძალებით იბრძოდნენ დაცვაში და დიდის გაჭირვებით, მაგრამ მაინც ახერხებდნენ იერიშების მოგერიებას. მაგალითად, ტატარენკო მე-17 წუთზე საჯარიმო მოედნის კუთხეში დარჩა და კარში ჩამდგარმა ორმა მცველმა მხოლოდ თვალი გააყოლეს, თუ როგორ გადაუარა ბურთმა ძელს ზევიდან. მე-60 წუთზე მეკარე კვლავ მინდორში აღმოჩნდა და ივანოვმა ზედ კარის ხაზზე მოიგერია ბურთი.

რაც უფრო დასასრულს უახლოვდებოდა მატჩი, მით უფრო მეტი ნერვიულობა ეტყობოდათ დინამოელებს. საჭირო იყო გოლი, საპასუხო გოლი და იგი გატანილ იქნა კიდევ 75-ე წუთზე: კალოევმა ორჯერ დაკარგა ბურთი მცველებთან შეტაკებისას, მაგრამ მაინც შეძლო გადამწყვეტი გარტყმის შესრულება და ტატარენკომ ვერ მიუსწრო შორეულ კუთხეში გაგზავნილ ბურთს _ 1:1.

დარჩენილი 15 წუთი ცალ კარში ვარჯიშს უფრო ჰგავდა. მასპინძელთა მთელი ძალები გადასროლილ იქნა შეტევაზე. “ტრუდის” კარის შტურმში ხშირად მონაწილეობდა 6-7 დინამოელი, მაგრამ ბრძოლა ვორონეჟელთა საჯარიმო მოედანზე ინდივიდუალურ შეტაკებათა წესით წარმოებდა და ამ სტიქიურ ბრძოლაში სტუმრებმა შეძლეს კარის უგნებელყოფა. თბილისელებმა ვერ გამოძებნეს გზა თუნდაც ერთი ბურთის გასატანად და დასჯერდნენ ფრეს _ 1:1.

რ. ქორიძე.

“ლელო” 26 ივლისი, 1961 წ.